

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Synodus Nicæna II. Generalis. Sub Hadriano papa I. anno DCCLXXXVII.

Parisiis, 1644

De eodem Limonario.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15473

ad te? Dico tibi, male senex, vt periuirus iudicaberis in die iudicii. Respondit ei inclusus: Quia iuravi quidem, iuravi utique; & quia periuravi, scio: verum meum Dominum & factorem periuravi; te tamen non audiam.

De eodem Limonario.

Narrauerunt mihi iidem patres & hoc dicentes: quia in his diebus mulier quædam Christi amatrix in finibus Apamiæ puteum fodit: & multa expendens, & multum laborem faciens, & in profundum multum descendens, non reperit aquam: & in defectione animi multa erat mulier & propter laborem & propter sumptus. Semel ergo in somnis videt mulier quemdam dicentem sibi: Mitte, fer similitudinem abbatis Theodosii, qui in Scopulo est; & aquam per eum Deus præbebit tibi. Mulier autem missis duobus hominibus suis, accepit iconam sancti; & deposita ea in puteum, statim & absque dilatione aqua exiit, ita vt mediæta putei repleretur. Detulerunt ergo nobis ex eadem aqua, & bibimus, & glorificauimus Deum nostrum.

Item eiusdem.

Narravit nobis Dionysius presbyter ecclesiæ Ascalonis de abbate Ioanne anachoreta, dicens: Quia hic magnus in præsentī generatione fuit homo, & ad statum suum Deo beneplacenter hoc de eo miraculum asserbat. In specu, inquit, senex sedebat in partibus Sochus possessionis, ab Hierosolymis miliaris viginti ferme distantis. Imagi-

* Gr. probandum statum

π πρὸς σέ; λέγω σοι κακώτερον, ὡς ἄποστολος ἐλάλει ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως. ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἐγκλειστος ὅτι μὴ ὤμοσα, ὠμοσα· καὶ ὅτι ἄποστολος κησα, οἶδα· πλὴν ὁ θεὸς διασώτηρ καὶ ποιητὴς ἄποστολων, σοὶ δὲ οὐ μὴ ἀκούσω.

Εκ τῆς αὐτῆς Λειμωνοαλείου.

Διηγήσαντο ἡμῖν αὐτοὶ πατέρες καὶ ποδο λέγοντες ὅτι ἐν ταύταις ταῖς ἡμέραις ζωῆς τῆς φιλόχρηστος εἰς τὰ μέρη Ἀπαμείας φρέαρ ὤρυσε· καὶ πολλὰ δαπανήσασα, καὶ εἰς βάθος πολὺ κατελθούσα, οὐχ ὕδωρ ἔβριεν· καὶ ἐν ἀθυμίᾳ πολλῇ ἐσπέρηεν ἡ ζωὴ καὶ διὰ τὸ κόπον ἔειπε διὰ τὰς δαπάνας. ἐν μιᾷ οὐκ ἔτι εὐνοῖα θεωρεῖ ἡ ζωὴ ἵνα λέγοντα αὐτῇ πέμψον φέρε τὸ ὁμοίωσιν τῆς ἀββᾶ Θεοδοσίου τῆς εἰς τὸ σκοπελον, ἔτι ὕδωρ δι' αὐτῆς ὁ θεὸς παρέχῃ σοι. ἡ ζωὴ πέμψασα δύο ἀνδραποῦς αὐτῆς, ἔλαβε πέντε εἰκόνα τῆς ἀγίου καὶ χαλασάσας αὐτῶν ἐν τῷ φρέαρ, ὕδωρ καὶ παραχρηῖμα τὸ ὕδωρ ἐξῆλθεν, ὡς ἂν ἡμῖν τῆς φρέατος πληροθύνωαι. ἔφερον οὖν ἡμῖν ἐκ τῆς αὐτῆς ὕδατος, ἔειδον ἄσπετον ὁ θεὸν ἡμῶν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Διηγήσατο ἡμῖν Διονύσιος ὁ πρεσβύτερος τῆς ἐκκλησίας Ἀσκαλων τοῦ ἀββᾶ Ἰωάννου τῆς ἀναχωρητοῦ, λέγων ὅτι οὗτος μέγας ἐν τῇ ἀποστολῇ γυνεὴ γέγονεν ἀνδραποῦς· ἔπειτα σὺς αὐτῆς πρὸς θεὸν διαρεσθησέως ποδο ἀπὸ αὐτῆς τὸ δαῦμα. ἐν ἀσκαλίῳ, φησὶν, ὁ γέρον ἐκείνῳ εἰς τὰ μέρη Σοκχοῦς ἔκτισματός ἐστὶν ἐκ τῶν μικρῶν πρὸς Ἱεροσόλυμα εἰκοσίων εἰκό-

Ανασταντι 77.